

ἀρπεδόνη ἡ, Πελοπν. (Γέρμ. Μάν.)

Τὸ μεταγν. οὖς. *ἀρπεδόνη*.

1) *Ἀρπεδόνα 1*, ὁ ἰδ., Πελοπν. (Μάν.) 2) *Ἀρπεδόνα 3*, ὁ ἰδ., Πελοπν. (Γέρμ.)

ἀρπεδόνη τό, Ἀθῆν. Θράκ. (Σηλυβρ.) Τσακων. κ.ά. — *Λεξ. Βυζ. Βλαστ.* *ἀρπεδόνη* Θράκ. (Σαρεκκλ.) *ἀρπεδόνη* Θράκ. (Ἀδριανούπ.) Μακεδ. (Κοζ. Μελέν.) κ.ά. *ἀρπεδόνη* Μακεδ. (Ζουπάν.) *ῥουπ'δόνη* Μακεδ. (Καταφύγ.)

Ἐκ τοῦ οὖς. *ἀρπεδόνα*.

1) Νῆμα συνήθως μάλλινον Μακεδ. (Καταφύγ. Μελέν.)

2) Συνήθως κατὰ πληθ., *ἀρπεδόνα 1*, ὁ ἰδ., Ἀθῆν. Θράκ. (Ἀδριανούπ. Σαρεκκλ. Σηλυβρ.) Μακεδ. (Ζουπάν. Κοζ.) Τσακων. κ.ά. — *Λεξ. Βυζ. Βλαστ.*: *Ἀπόμειναν μόνον*

ἀρπεδόνη (ὕφανθι τὸ ὕφασμα μέχρι τέλους) Σηλυβρ. *Τὸ ζουνάρι μ' ἔχ' πολλὰ ἀρπεδόνη* Κοζ. 3) *Ράκος* Θράκ.:

Ἔγινε τὸ φόρεμα ἀρπεδόνη. Συνών. *ἀρπεδόνα 2*. 4) Πληθ. *ἀρπεδόνη*, οἱ μίτοι τῶν μιταρίων ἐν τῷ ὕφαντικῷ ἰσθῷ διὰ τῶν ὁποίων διέρχονται οἱ μίτοι τοῦ στήμονος Μακεδ. (Ζουπάν.)

ἀρπεδονιά ἡ, Χίος.

Ἐκ τοῦ οὖς. *ἀρπεδόνη* καὶ τῆς καταλ. -ιά.

1) Τεμάχιον νήματος τριχίνου. 2) Ἡ ἐκ τριχίνου νήματος κρόκη. 3) Συνήθως κατὰ πληθ., τὰ ἄκρα τριχίνων σάκκων, ταπήτων κττ.

ἀρπιστής ὁ, ΚΠαλαμ. Φλογέρ. βασιλ.² 157 *ἀρπίστας* *Λεξ. Βλαστ.* 344.

Ἐκ τοῦ οὖς. *ἄρπα* κατὰ τὰ ἐκ τῶν εἰς -ίζω ρ. παραγόμενα.

Ὁ παίζων τὸ μουσικὸν ὄργανον *ἄρπα* ἔνθ' ἄν.: Ποίημ.

Κάτου 'ς τὸ δρόμο νὰ ἀρπιστὲς κι ἀρπίσσιρες μαζεμένοι ΚΠαλαμ. ἔνθ' ἄν.

ἄρρ ἐπιφών. Ἰμβρ. Κρήτ.

Λέξις πεποιημένη.

1) Ἀπευθύνεται πρὸς τὰ κτήνη ὑπὸ τῶν βουκόλων διεγειρόντων αὐτὰ πρὸς συνουσίαν Κρήτ. 2) Παραορμητικὸν τοῦ κυνὸς Ἰμβρ.

ἄρραβδα ἐπίρρ. ἀμάρτ. ἀνάρραβδα Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἄρραβδος* ἡ κατ' εὐθείαν ἐκ τοῦ στερεοτ. ἀ- καὶ τοῦ οὖς. *ραβδί*.

Χωρὶς ραβδισμόν, χωρὶς ξυλοκόπημα: *Τοῦτο τὸ παιδί κιὰμμιὰ δουλειὰ δὲ γάνει ἀνάρραβδα*.

ἄρράβδιστος ἐπίθ. Ἡπ. Κρήτ. *ἄρράβδιγος* Πελοπν. (Ὀλυμπ.)

Ἐκ τοῦ στερεοτ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *ραβδιστός* < *ραβδί* ζω.

1) Ὁ μὴ ραβδισθεὶς, ὁ μὴ τιναχθεὶς διὰ ραβδισμοῦ, ἐπὶ δένδρου τοῦ ὁποίου δὲν περισυνελέγη ὁ καρπὸς διὰ ραβδισμοῦ ἔνθ' ἄν.: *Δέντρο ἄρράβδιστο* Ἡπ. *Καρυὰ-καστανεὰ ἄρράβδιστη* αὐτόθ. *Ἀρράβδιγη* ἐλαῖα Ὀλυμπ. Συνών. *ἀμάζωτος 2*. 2) Ὁ μὴ καταρριφθεὶς διὰ ραβδισμοῦ καὶ μὴ περισυλλεγείς Ἡπ.: *Ἐχ' ἄρράβδιστα τὰ καρύδια*.

ἄρραβδος ἐπίθ. *Λεξ. Αἰν.* *ἄρραβτος* Κύπρ.

Τὸ μεσν. ἐπίθ. *ἄρραβδος*.

Ὁ μὴ ἔχων, ὁ μὴ βαστάζων ράβδον ἔνθ' ἄν.: Ἄσμ.

Θαμάζομαί σε, Κωσταντῆ, τὰ λόια ποῦ μοῦ λάλεις, ποῦ δέρνεις οἴλους ἄρραβτος, μύριους μὲ τὸ ραβτίν σου τὸ ὄνταν νὰ πκιάσης τὸ σπαθίν, ὁ κόσμος ἐν' δικός σου

Κύπρ.

ἄρραβωνάδια τά, *Λεξ. Δημητρ.* *ἄρραβωνάδια* Πελοπν. (Γλανιτζ.) — *Λεξ. Βλαστ.* 411.

Ἐκ τοῦ οὖς. *ἄρραβῶνας* καὶ τῆς καταλ. -άδια (πβ. -άδι) ὡς καὶ *κουνιάδος-κουνιάδια*, *συγγενῆς συγγενάδια* κττ.

Ἡ τελετὴ τῆς μνηστείας ἔνθ' ἄν.: *Πότε μὲ τὸ καλὸ τ' ἄρραβωνάδια*; — *Πρῶτα ὁ Θεός, τὸ Σαββάτο γίνονται τ' ἄρραβωνάδια* Γλανιτζ. Συνών. *ἄρραβῶνας 3*, *ἄρραβωνήσια 1*, *ἄρραβωνιά 1*, *ἄρραβώνιασι*, *ἄρραβώνιασμα*.

ἄρραβῶνας ὁ, κοιν. *ἄρραβῶνας* πολλαχ. *ἄρραβῶνας* Ἡπ. (Πρέβ.) *ἄρραβῶνας* Κάρπ. Χίος *ἄρραβῶνα* ἡ, σύννηθ. καὶ Πόντ. (Κερασ. Οἰν.) *ἄρραβῶνα* Ἄνδρ. Εὐβ. Κυδων. Λευκ. Μύκ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Πάρ. Πελοπν. (Αἶγ. Ἀνδρίτσ. Κόκκιν. Κυνοῦρ. Λάστ. Μάν. Μεσσ. Παππούλ. Χατζ.) Σύμ. Σῦρ. Χηλ. κ.ά. *ἄρραβῶνα* Ἡπ. Θεσσ. Σάμ. Στερελλ. (Αἰτωλ.) κ.ά. *ἄρραβῶνα* Σαμοθρ. *ἄρραβῶνα* Α.Ρουμ. (Φιλιππούπ.) Λέσβ. Προπ. (Ἀρτάκ. Κύζ. Πάνορμ.) *ἄρραβῶνα* Κάρπ. Κάσ. Κύπρ. Μεγίστ. Ρόδ. κ.ά. *ἄρραβωνή* Πόντ. (Τραπ.) *ἀναβοῦρρα* Λυκ. (Λιβύσσ.) *ἄρραβῶνα* τό, Καππ. (Σίλατ.) Πληθ. *ἄρραβώνιδες* Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ἀρχ. οὖς. *ἄρραβών*.

1) Τὸ ὑπὸ ἀγοραστοῦ ἢ μισθωτοῦ κτήματος ἢ πράγματος προκαταβαλλόμενον εἰς τὸν πωλητὴν ἢ ἐκμισθωτὴν χρηματικὸν ποσὸν ὡς ἐγγύησις τῆς μελλούσης ἀγορᾶς ἢ μισθώσεως, ἥς γενομένης μὲν συμψηφίζεται εἰς τὴν ὅλην ἀξίαν, διαλυομένης δὲ κατακρατεῖται ὑπὸ τοῦ πωλητοῦ ἢ ἐκμισθωτοῦ, ἂν ἐξ αἰτίας τοῦ ἀγοραστοῦ ἢ μισθωτοῦ συμβαίνει ἢ διάλυσις, ἐπιστρέφεται δὲ διπλοῦν εἰς αὐτόν, ἂν ἐξ αἰτίας τοῦ πρώτου συμβαίνει αὕτη σύννηθ. καὶ Πόντ. (Οἰν.): *Παίρνω ἄρραβῶνα γιὰ τὸ σπῖτι χίλμες δραχμές. Ἐδῶσα ἄρραβῶνα γιὰ τὴν κάμαρα ἑκατὸ δραχμές. Ἐχασα τὴν ἄρραβῶνα, γιὰτὶ δὲν πῆγα νὰ κάτσω 'ς τὸ σπῖτι σύννηθ.* Συνών. *καπάρορο*. 2) Ὁ μεταξὺ μελλονύμφων κατὰ τὴν μνηστείαν ἀνταλλάσσόμενος δακτύλιος, μνηστρον κοιν. καὶ Καππ. (Σίλατ.) Πόντ. (Κερασ. Τραπ.): *Φρ. Δίνω-πάω-στέλλω ἄρραβῶνα* (συνάπτω μνηστείαν). *Βάζω ἄρραβῶνα* (μνηστεύομαι). *Γυρίζω-δίνω πίσω τὴν ἄρραβῶνα* (διαλύω μνηστείαν) σύννηθ. || Ἄσμ.

Λάβε τὴν ἄρραβῶνα μου κ' ἔχε τὴν γιὰ καπάρορο, γιὰτὶ μοῦ λέγ' ἡ μάγνα σου πῶς δὲ θενὰ σὲ πάρω

Σῦρ.

Στέλλω σε χαιρετίσματα μὲ μιὰ χρουσοῦ παγῶνα καὶ μέσα 'ς τοῖς φτεροῦγες τῆς ἔχω τὸν ἄρραβῶνα

Ρόδ.

Δὲν εἶν' ἐπ' ἄρραβώνιδες μὴδὲ καὶ δαχτυλῖδια, μόνο 'ν' ἀνθρώπω κεφαλῆς καὶ γυναικῶ πλεξοῦδες

Κρήτ. β) Μετων. μνηστήρ Ἡπ. Καππ. (Σίλατ.): Ἄσμ.

Ἐμένα μοῦ ῥθε ὁ ἄντρας μου, ἡ πρώτη μ' ἄρραβῶνα Ἡπ.

Ἐτὸ καλὸς μου, μάγνα, 'ναι, καλὸς μου Κωσταντῖνος, ἐτὸ εἶναι τὸ μὲν τὸ πρῶτο μ' ἄρραβῶνα

(ἐτὸ=αὐτός) Σίλατ. Συνών. *ἄρραβωνιάστικός*. γ)

Πάντα τὰ ὑπὸ τοῦ μνηστήρος εἰς τὴν μνηστὴν προσφερόμενα τὰ ὁποῖα καταγράφονται ὀνομαστικῶς ἐν τῷ προικοσυμφώνῳ, ἐπιστρέφονται δὲ ἀκέραια εἰς αὐτὸν ἐν περιπτώσει διαλύσεως τῆς μνηστείας Προπ. (Ἀρτάκ. Κύζ. Πάνορμ.)

δ) Τὰ ὑπὸ τοῦ μνηστήρος εἰς τὴν μνηστὴν στελλόμενα δῶρα, ὡς δαχτυλίδι, σταυρὸς κττ. Λυκ. (Λιβύσσ.): Ἄσμ.

Κ' ἦταν ἡ ἀναβοῦρρα του σταυρὸς καὶ δαχτυλίδιν

Συνών. *ἄρραβωνήσια 2*. ε) Πληθ., τρεῖς μεγάλοι δίσκοι περιέχοντες τὰ δῶρα τοῦ νυμφίου πρὸς τὴν νύμφην,

